Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21 000 Split

Poslovni broj: Pn-294/2023-57

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, sutkinja Antonia Škaričić Majić, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Šerića, OIB: 10640064798, Split, Triljska 18, kojeg zastupaju punomoćnici – odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ljubičić-Vrdoljak & partneri iz Splita, protiv tuženika, HOK osiguranje d.d., OIB: 00432869176, Zagreb, Capraška 6, koje zastupaju punomoćnici – odvjetnici iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić & partneri d.o.o., radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave zaključene 24. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Željka Vrdoljaka, odvjetnika u Splitu i zamjenika punomoćnika tuženika Tanje Bote, odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu presude, 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku HOK osiguranje d.d., OIB: 00432869176, Zagreb, Capraška 6, u roku od 15 dana, isplatiti tužitelju Ivice Šerića, OIB: 10640064798, Split, Triljska 18, na ime pretrpljene neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznos od 15.000,00 eura sa zateznom zakonskom kamatom koja teče od podnošenja tužbe dana 5. lipnja 2023. do 29. prosinca 2023. određuju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate se određuju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se u preostalom dijelu tužbeni zahtjev na ime neimovinske štete odbija kao neosnovan.

II Nalaže se tuženiku HOK osiguranje d.d., OIB: 00432869176, Zagreb, Capraška 6, u roku od 15 dana, isplatiti tužitelju Ivice Šerića, OIB: 10640064798, Split, Triljska 18, na ime imovinske štete iznos od 1.644,00 sa zateznim kamatama oje na taj iznos teku od 29. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III Nalaže se tuženiku HOK osiguranje d.d., OIB: 00432869176, Zagreb, Capraška 6, u roku od 15 dana, isplatiti tužitelju Ivice Šerića, OIB: 10640064798, Split, Triljska 18, parnične troškove u iznosu od 3387,50 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 29. listopada 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je sudu podnio tužbu 5. lipnja 2023. protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi se navodi da je tužitelj 16. listopada 2020. sudjelovao u prometnoj nesreći kao vozač mopeda te zadobio teške tjelesne ozljede. Nezgodu da je skrivio vozač teretnog vozila osiguranog kod tuženika. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj smatra da mu je povrijeđeno pravo osobnosti te zahtijeva pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete u iznosu od 50.000,00 eura. Zahtjev temelji na težini ozljeda, jačini i trajanju tjelesnih i duševnih bolova, naruženosti te tegobama tijekom liječenja. Uz navedeno potražuje 5.000,00 eura za tuđu njegu i pomoć te 1.000,00 eura za troškove liječenja, dakle predlaže sudu donijeti presudu kojom će naložiti tuženiku isplatu iznosa od 56.000,00 eura sa zateznim kamatama od 16. listopada 2020. do isplate te naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje pasivnu legitimaciju i nastanak prometne nesreće, ali osporava odgovornost svojeg osiguranika za njezin nastanak i posljedice te visinu svih zatraženih iznosa neimovinske i imovinske štete. Smatra da iz dokumentacije priložene tužbi ne proizlazi odgovornost njegova osiguranika. Podredno ističe prigovor suodgovornosti tužitelja jer prema zapisniku o očevidu nije nosio zaštitnu kacigu, a zadobio je i ozljede glave. Radi utvrđivanja okolnosti nezgode tuženik predlaže saslušanje sudionika, pribavljanje policijskog, državnoodvjetničkog i kaznenog spisa te prometno vještačenje. Po potrebi predlaže kombinirano prometno-sudskomedicinsko vještačenje radi utvrđivanja utjecaja nenošenja kacige na zadobivene ozljede. Tuženik smatra da zatražena naknada neimovinske štete i naknada za tuđu njegu i pomoć nisu u skladu sa sudskom praksom i Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske. U cijelosti osporava zahtjev za naknadu troškova liječenja jer smatra da nije obrazloženo na što se odnosi zatraženi iznos. Tuženik osporava i početak tijeka zakonskih zateznih kamata od dana prometne nezgode.

3. Podneskom od 5. veljače 20206., a nakon provedenim vještačenja, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime naknade neimovinske štete iznos od 30.000,00 eura, na ime tuđe njege i pomoći iznos od 1.344,00 eura na ime troškova liječenja 300,00 eura.

3.1. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-70/2025-2 od 23. rujna 2025. iznio je pravno shvaćanje da je smanjenje tužbenog zahtjeva u naravi djelomično povlačenje tužbe za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari potreban pristanak tuženika.

3.2. Tuženik se u konkretnom postupku, a u zakonskom roku od 15 dana, usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe, stoga je o njemu valjalo meritorno odlučiti, a ne utvrditi u tom djelu djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva.

4. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu i to: zapisnik o očevidu Policijske postaje Split od 29. listopada 2020., spisa Općinskog suda u Splitu poslovni broj K-932/2021, spisa Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj KO-DO-833/2021, medicinske dokumentacije za tužitelja, zdravstvenog kartona tužitelja, dopisa Doma za starije i nemoćne osobe Lovret u Splitu,

4.1. U tijeku postupka izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima medicinske struke spec. ortopedije, spec. neurokirurgije, spec. Psihijatrije, kao i sudskom vještaku prometne struke.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske i imovinske štete, koja da mu pripada s osnove povrede osobnih prava i tuđe njege i pomoći uslijed zadobivenih ozljeda uslijed prometne nesreće koju je prouzročio vozač vozila osiguranih u vrijeme nesreće kod tuženika, a koju štetu da mu je dužan naknaditi tuženik.

6. Među strankama tijekom postupka nije bila sporna pasivna legitimacija tuženika, niti da se predmetnog dana dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovao tužitelj i osiguranik tuženika.

7. Kao sporno u postupku je trebalo utvrditi odgovornost za predmetni događaj kao i to pripada li tužitelju zatraženi iznos po osnovi naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe njege i pomoći.

9. Prema odredbi članka 1046. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje: ZOO) je propisano da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

10. Odredbom članka 1092. ZOO propisano je da oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu, dok je stavkom 2. istog članka propisano da će, kad je nemoguće utvrditi koji dio štete potječe od oštećenikove radnje ili propusta, sud dosuditi naknadu vodeći računa o okolnostima slučaja.

11. Kako bi sud mogao utvrditi eventualnu suodgovornost tužitelja za predmetni štetni događaj izveo je dokaz čitanjem spisa ovog suda poslovni broj K-932/2021 i dokaz vještačenjem po sudskom vještaku prometno tehničke struke.

12. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za cestovni promet Nevena Kralja od 4. srpnja 2025., proizlazi da se prometna nesreća dogodila 16. listopada 2020. oko 17.00 sati u Splitu, na području TTTS-a, na raskrižju Ulice 4. gardijske brigade i njezina sjevernog odvojka. U nesreći su sudjelovali teretno vozilo „Fiat Iveco", koje se kretalo iz smjera istoka prema zapadu te električni skuter „Dogebos ML-SC10", koji se kretao iz smjera sjevera prema jugu s namjerom skretanja prema istoku. Nesreća se dogodila danju, za vedrog vremena, na suhom i čistom kolniku. Na temelju položaja vozila, njihovih oštećenja i zabilježenih tragova na kolniku vještak je iznio mišljenje da je do sudara došlo kontaktom prednjeg, pretežito desnog dijela teretnog vozila s prednjim kotačem i lijevim bočnim dijelom električnog skutera. Mjesto sudara odredio je približno 10 metara zapadno i 22 metra južno od referentne točke mjerenja. Uzdužne osi vozila u trenutku sudara zatvarale su kut od približno 120 stupnjeva, zbog čega je sudar ocijenjen kao kutni. Prema izračunu vještaka, teretno vozilo neposredno prije intenzivnog kočenja kretalo se brzinom od približno 64,63 km/h, dok se električni skuter neposredno prije sudara i u trenutku sudara kretao brzinom od približno 15 km/h. Vještak navodi da je u trenutku reakcije vozača teretno vozilo bilo udaljeno približno 24,9 metara od mjesta sudara, odnosno vremenski oko 1,42 sekunde, dok se skuter u istom trenutku nalazio približno 5,9 metara prije mjesta sudara. Vještak je nadalje utvrdio da su parkirana teretna vozila uz sjeverni rub kolnika znatno ograničavala međusobnu preglednost sudionika. Uzimajući u obzir trenutak izlaska skutera iz prostora zaklonjenog parkiranim vozilom, ocijenio je da je vozač teretnog vozila pravodobno reagirao intenzivnim kočenjem. Istodobno je naveo da na predmetnom raskrižju nije bilo horizontalne ni vertikalne signalizacije kojom bi bilo uređeno prvenstvo prolaska te je zaključio da je električni skuter, kao vozilo koje je teretnom vozilu dolazilo s desne strane, imao prvenstvo prolaska. U pogledu mogućnosti izbjegavanja nesreće vještak je zaključio da bi se teretno vozilo, uz reakciju na udaljenosti od približno 24,9 metara i prosječno usporenje od 7 m/s², zaustavilo prije mjesta sudara da se kretalo brzinom od 46,58 km/h ili manjom. Slijedom navedenoga, prema nalazu vještaka pravodobna reakcija vozača nije bila dovoljna za izbjegavanje sudara zbog prethodne brzine teretnog vozila, dok bi pri navedenoj nižoj brzini sudar mogao biti izbjegnut zaustavljanjem prije mjesta kontakta.

13. Čitanjem presude K-932/2021 od 1. prosinca 2021. utvrđeno je da je protiv Mate Brkovića, osiguranika tuženika, izdan kazneni nalog da je dana 16. listopada 2020. oko 17,00 sati u Splitu u predjelu Kamen na kolniku Ulice IV Gardijske brigade kod br. 51 koji kolnik je četverostruko križanje prouzročio prometnu nesreću na način da je upravljajući teretnim vozilom marke IVECO registarske oznake i broja ST 880-PT iz smjera istoka u smjeru zapada postupio suprotno članku 43. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15 i 108/17, 70/19, 42/20) na način da nije propustio
električni skuter kojim je iz pravca sjevera upravljao Ivica Šerić i u raskršću skretao lijevo u smjeru istoka, te u odnosu na okrivljenika imao prednost prolaska, lakomisleno smatrajući da neće prouzročiti prometnu nesreću, a što se nije dogodilo jer je prednjim desnim dijelom vozila udario u električni skuter pri čemu je vozač Ivica Šerić pao zajedno s skuterom i zadobio tešku tjelesnu ozljedu u vidu otvorenog prijeloma lijeve potkoljenice i prijeloma gornjeg kraja nadlaktične kosti, dakle, kao sudionik u cestovnom prometu kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazvao opasnost za život i tijelo ljudi pa zbog toga prouzročio tešku tjelesnu ozljedu druge osobe, a kazneno djelo je počinjeno iz nehaja, pa da je time počinio kazneno djelo protiv sigurnosti

prometa - izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci uz uvjetnu osudu.

14. Sud poklanja vjeru nalazu i mišljenju prometnog vještaka Nevena Kralja jer je ono jasno, obrazloženo i utemeljeno na analizi materijalnih tragova, položaja i oštećenja vozila te prometno-tehničkoj rekonstrukciji predmetne nesreće. Tehnički zaključci vještaka pružaju pouzdanu osnovu za utvrđenje dinamike nastanka nesreće i mogućnosti njezina izbjegavanja. Na temelju prihvaćenog nalaza i mišljenja sud utvrđuje da se vozač teretnog vozila, osiguranik tuženika, neposredno prije poduzimanja intenzivnog kočenja kretao brzinom od približno 64,63 km/h, dok bi pri brzini od 46,58 km/h ili manjoj mogao zaustaviti vozilo prije mjesta sudara. Uzimajući u obzir smanjenu preglednost raskrižja zbog parkiranih teretnih vozila, bio je dužan brzinu prilagoditi konkretnim prometnim uvjetima i približavati se raskrižju s povećanim oprezom. Ujedno je bio dužan propustiti tužitelja koji mu je, upravljajući električnim skuterom, dolazio s desne strane na raskrižju cesta iste važnosti. Okolnost da je osiguranik tuženika pravodobno reagirao kočenjem nakon što je mogao uočiti skuter ne isključuje njegovu odgovornost. Njegov se propust očituje u prethodnoj vožnji brzinom koja mu nije omogućavala pravodobno zaustavljanje i postupanje prema pravilu prvenstva prolaska. Smanjena preglednost zahtijevala je dodatni oprez i smanjenje brzine, a ne opravdava nemogućnost izbjegavanja sudara.

15. Budući da iz izvedenih dokaza nije utvrđen propust tužitelja koji bi bio u uzročnoj vezi s nastankom nesreće, sud zaključuje da je predmetna prometna nesreća prouzročena isključivom krivnjom osiguranika tuženika te da nema osnove za utvrđenje podijeljene odgovornosti.

16. Kako bi sud mogao utvrditi visinu imovinske i neimovinske štete proveden je dokaz po vještacima medicinske struke.

17. Iz nalaza i mišljenja vještakinje ortopedske struke dr. Danči Tripalo proizlazi da je tužitelj u prometnoj nesreći od 16. listopada 2020. zadobio otvoreni prijelom lijeve potkoljenice i prijelom gornjeg dijela lijeve nadlaktične kosti, koje je vještakinja ocijenila teškim tjelesnim ozljedama. Provedenom dijagnostičkom obradom nisu utvrđene ozljede unutarnjih organa. Zbog otvorenog prijeloma lijeve potkoljenice istoga je dana provedena operacijska obrada rane i repozicija koštanih ulomaka te je postavljen vanjski fiksator. Tužitelj je ponovno operiran 28. listopada 2020., kada je uklonjen vanjski fiksator i provedena repozicija i osteosinteza intramedularnim čavlom. Prijelom lijeve nadlaktične kosti liječen je konzervativno, imobilizacijom i mirovanjem. Nakon operacijskog liječenja započeta je bolnička fizikalna terapija, a tužitelj je 10. studenoga 2020. otpušten na kućnu njegu uz hod sa štakama i poštedu lijeve noge od punog opterećenja. Liječenje je nastavljeno redovitim traumatološkim kontrolama i fizikalnom terapijom, uključujući stacionarnu rehabilitaciju u Biokovci od 12. siječnja do 9. veljače 2021. Aktivno liječenje trajalo je osam mjeseci od ozljeđivanja. Vještakinja je i pregledala tužitelja te je utvrdila blaže ograničenje pokretljivosti lijevog koljena i lijevog nožnog zgloba te ograničenje pokretljivosti lijevog ramena. Na prednjoj strani gornjeg dijela lijeve potkoljenice zaostala je mišićna hernija, a s unutarnje strane lijevog nožnog zgloba uredno zarastao poslije operacijski ožiljak dužine od tri do četiri centimetra. Navedene je promjene ocijenila naruženošću lakšeg stupnja, vidljivom pri obnaživanju, osobito tijekom kupanja i nošenja kratkih hlača. S ortopedskog stajališta vještakinja je procijenila smanjenje životnih aktivnosti zbog posljedica ozljede lijeve noge na 12 %,

a zbog posljedica ozljede lijeve ruke na 8 %. Posljedice ozljede lijeve noge očituju se u potrebi ulaganja pojačanih napora pri težim tjelesnim poslovima, dugotrajnom stajanju i hodanju, uz oticanje lijeve potkoljenice te pri radu u čučećem položaju jer tužitelj zbog ograničene pokretljivosti ne može izvesti potpuni čučanj. Posljedice ozljede lijeve ruke očituju se u pojačanim naporima pri težim tjelesnim poslovima, držanju težeg tereta i poslovima koji zahtijevaju dulje držanje ruke iznad glave. Vještakinja je nadalje utvrdila da je tužitelj, uključujući bolove povezane s objema operacijama, trpio fizičke bolove jakog intenziteta pet dana, srednjeg intenziteta dva tjedna i slabog intenziteta još šest tjedana. Nakon otpusta iz bolnice bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega tijekom pet tjedana po dva sata dnevno te tijekom sljedećih šest tjedana po jedan sat dnevno.

18. Iz nalaza i mišljenja vještaka neurokirurške struke dr. Mira Jurinovića proizlazi da tužitelj nije zadobio ozljedu središnjeg živčanog sustava. Međutim, na temelju neurološkog pregleda i EMNG pretraga utvrđene su posljedice ozljeđivanja perifernih živaca lijevih ekstremiteta. EMNG pretragom od 4. svibnja 2022. utvrđena je srednje teška kronična lezija lijevog peronealnog živca i značajno kronično oštećenje niti lijevog radijalnog živca. Vještak je za svako od navedenih živčanih oštećenja procijenio oštećenje tjelesnog zdravlja od 6 %, ali je zbog preklapanja s ortopedskim posljedicama na istim ekstremitetima svaku procjenu umanjio za polovinu. Stoga je ortopedski procijenjenom smanjenju životnih aktivnosti za lijevu nogu od 12 % pridodao 3 %, a procjeni za lijevu ruku od 8 % također 3 %, čime je ukupno smanjenje životnih aktivnosti procijenjeno na 26 % u odnosu na zdrave muškarce tužiteljeve životne dobi. U pogledu načina na koji se navedene posljedice očituju u svakodnevnom životu prihvatio je opis vještakinje ortopedske struke, uz dodatno smanjenje zbog živčanih oštećenja. Također je u cijelosti prihvatio njezinu procjenu trajanja i intenziteta fizičkih bolova te potrebe za tuđom pomoći i njegom.

19. Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatrijske struke dr. Nikole Sikirice proizlazi da u medicinskoj dokumentaciji nema nalaza koji bi upućivali na razvoj simptoma dostatnih za postavljanje dijagnoze određenog psihijatrijskog poremećaja povezanog s predmetnim događajem. Unatoč tome, vještak je utvrdio da je tužitelj zbog prometne nesreće i njezinih zdravstvenih posljedica trpio psihološki razumljive neugodne emocionalne reakcije. U trenutku nesreće doživio je primarni strah u trajanju od jedne do dvije minute, nakon čega je trpio sekundarni strah jakog intenziteta do tjedan dana, umjerenog intenziteta tri tjedna i blažeg intenziteta još osam do deset tjedana.

20. Tuženik je osporio procijenjeno smanjenje životnih aktivnosti tužitelja od 26 %, pozivajući se na medicinske nalaze koji bilježe urednu pokretljivost i izostanak značajnijih tegoba. Osporio je i procjene bolova, straha te potrebe za tuđom pomoći i njegom, predlažući dopunsko saslušanje vještaka i, prema potrebi, novo vještačenje.Osporio je cijenu tuđe pomoći i njege od 12,00 eura po satu jer su pomoć pružali ukućani, smatrajući da naknadu treba odrediti prema vrijednosti nestručne pomoći. Usprotivio se djelomičnom povlačenju tužbe te predložio odbijanje zahtjeva preko već isplaćenog iznosa i naknadu parničnih troškova.”

21. Radi razjašnjenja prigovora tuženika sud je ponovno saslušao vještake ortopedske i neurokirurške struke. Vještakinja dr. Danči Tripalo nakon ponovnog pregleda spisa i preispitivanja prethodne procjene korigirala je smanjenje životnih aktivnosti zbog posljedica ozljede lijeve noge s 12 % na 10 %, a lijeve ruke s 8 % na 6

%, uzimajući u obzir djelomično preklapanje posljedica na istoj strani tijela. Ukupno smanjenje životnih aktivnosti s ortopedskog stajališta stoga je procijenila na 16 %. Vještakinja je ostala pri prethodnoj procjeni fizičkih bolova te potrebe za tuđom pomoći i njegom. Pojasnila je da navodi iz kontrolnih nalaza o izostanku značajnijih tegoba i urednim kretnjama opisuju tijek liječenja te ne isključuju bolove ni ograničenja koja je utvrdila neposrednim pregledom tužitelja. Utvrđeno ograničenje pokretljivosti ocijenila je blažim, bez većih kontraktura. Vještak dr. Miro Jurinović ostao je pri procjeni dodatnog smanjenja zbog oštećenja lijevog peronealnog i radijalnog živca od po 3 % za svaki ekstremitet, utemeljenoj na kliničkom pregledu i EMNG nalazima. Navedena procjena već uvažava preklapanje živčanih i ortopedskih posljedica. Uzimajući u obzir korigiranu ortopedsku procjenu od 16 % i dodatnih 6 % zbog živčanih oštećenja, ukupno smanjenje životnih aktivnosti procijenjeno je na 22 %, umjesto prethodnih 26 %. Vještak spec. Psihijatar je u cijelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja.

22. Tuženik je i nakon dopunskog saslušanja medicinskih vještaka ostao pri prigovorima, osporavajući procijenjeno smanjenje životnih aktivnosti od 22 %, njegovu usklađenost s medicinskom dokumentacijom te uzročnu povezanost živčanih oštećenja s predmetnom nesrećom. Istaknuo je da vještaci nisu pregledali cjelokupni zdravstveni karton tužitelja te da ukupna procjena predstavlja zbroj pojedinačnih postotaka, a ne objedinjenu ocjenu. Predložio je ponovno saslušanje vještaka i provođenje novog medicinskog vještačenja. Tužitelj se tome usprotivio, smatrajući da su vještaci odgovorili na prigovore i da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 261. ZPP-a.

23. Sud prihvaća nalaze i mišljenja medicinskih vještaka zajedno s njihovim dopunskim usmenim vještačenjem kao jasne, obrazložene i međusobno usklađene u dijelu u kojem se nadopunjuju. Nalazi su utemeljeni na medicinskoj dokumentaciji, a ortopedski i neurokirurški nalaz i na neposrednom pregledu tužitelja. Neurokirurški vještak posebno je obrazložio način procjene dodatnih posljedica živčanih oštećenja, uz uvažavanje njihova preklapanja s ortopedskim posljedicama na istim ekstremitetima. Sud nije utvrdio neotklonjene nejasnoće, proturječnosti ili nedostatke koji bi opravdavali provođenje novog vještačenja. Sama činjenica da tuženik ne prihvaća konačne stručne procjene ne predstavlja osnovanu sumnju u njihovu pravilnost. Stoga je sud odbio prijedlog za daljnje saslušanje ortopedskog i neurokirurškog vještaka te provođenje novog medicinskog vještačenja jer nisu ispunjeni uvjeti iz članka 261. stavaka 2. i 3. ZPP. Osim toga, ugrađivanje novih stručnih mišljenja ili novi krug vještačenja opravdano bi bio dopušten tek u slučaju da su postojali neotklonjivi nedostaci u izvornom nalazu, što u ovom postupku nije dokazano.

24. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. ZPP sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

25. Nadalje na temelju odredbe članka 19. ZOO svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim Zakonom, pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.. Odredba članka 1100. ZOO propisuje da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kada

nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Neimovinska šteta sastoji se u povredi prava osobnosti, temelj prava na naknadu štete je upravo povreda prava osobnosti.

26. Odredbom članka 1100. ZOO-a propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

27. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

28. Neimovinska šteta sastoji se u povredi prava osobnosti, temelj prava na naknadu štete je povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Sud je u konkretnom slučaju kod ocjene kolika bi neimovinska šteta pripadala tužitelju u konkretnom slučaju vodio se prvenstveno nalazima i mišljenjima sudskih vještaka, koje ovaj sud u cijelosti prihvaća kao stručan, objektivan, utemeljen na medicinskoj dokumentaciji i iskustvu, iz kojih se može zaključiti da je tužitelj zadobio ozbiljan udarac i teške ozljede u prometnoj nesreći. Nadalje valjalo je uvažiti i sve opisane neugodnosti koje je imao nakon prometne nesreće i nakon liječenja, a koje se tiču neugodnosti liječenja, boravka u bolnici, izloženosti rendgenskom zračenju, odlaženju na višekratne kontrole, obavljanju neugodne pretrage. Nadalje, neugodnosti koje je imao nakon prometne nesreće i nakon liječenja, a koje ima i danas a tiču se trajnog oštećenja tjelesnog zdravlja, neugodnosti u vidu bolova, naruženosti, reduciranih životnih aktivnosti u punom opsegu, kao i pretrpljeni strah.

29. Pri određivanju visine pravične novčane naknade sud je, sukladno članku 1100. ZOO ocijenio težinu povrede tužiteljeva prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, uzimajući u obzir vrstu i težinu ozljeda, tijek liječenja, intenzitet i trajanje fizičkih bolova i straha te trajne posljedice ozljeđivanja. Kao polazište primijenio je Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske, s povećanjem iznosa prihvaćenim 2020. godine, vodeći računa da oni nisu matematička formula, nego pomoćno sredstvo za individualizaciju naknade. Prema prihvaćenim nalazima medicinskih vještaka, tužitelj je trpio fizičke bolove jakog intenziteta pet dana, srednjeg intenziteta četrnaest dana i slabog intenziteta četrdeset dva dana. Sud je uz navedeno uzeo u obzir znatne neugodnosti tijekom liječenja, osobito dva operacijska zahvata, bolničko liječenje, postavljanje i nošenje vanjskog fiksatora, ograničenu pokretljivost uz uporabu štaka, mirovanje te bolničku i stacionarnu fizikalnu rehabilitaciju. Aktivno liječenje trajalo je osam mjeseci. Navedene okolnosti opravdavaju naknadu višu od iznosa koji bi proizlazio iz promatranja isključivo broja dana i intenziteta bolova. Neugodnosti tijekom liječenja pritom nisu vrednovane kao zasebna osnova naknade, nego kao okolnosti koje povećavaju težinu povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Sud je nadalje uzeo u obzir konačno procijenjeno trajno smanjenje životnih aktivnosti od 22 %. Posljedice ozljeda lijeve noge i ruke zahtijevaju ulaganje pojačanih napora pri težim tjelesnim poslovima, duljem stajanju i hodanju, radu u čučećem položaju, držanju težeg tereta te duljem držanju lijeve ruke iznad glave. Iako ograničenja pokretljivosti nisu ocijenjena kao teške kontrakture, njihove su posljedice trajne i zahvaćaju oba lijeva ekstremiteta.

Sud je vodio računa i o tužiteljevoj životnoj dobi u vrijeme nesreće te izvjesnosti budućeg trajanja navedenih posljedica.

30. U odnosu na strah sud je uzeo u obzir primarni strah u trajanju od jedne do dvije minute te sekundarni strah jakog intenziteta do tjedan dana, umjerenog intenziteta tri tjedna i blažeg intenziteta osam do deset tjedana. Okolnost da nije utvrđen psihijatrijski poremećaj ne isključuje vrednovanje pretrpljenog straha. Sud je također ocijenio naruženost lakšeg stupnja zbog zaostale mišićne hernije i poslijeoperacijskog ožiljka, vidljivih pri obnaživanju, osobito tijekom kupanja i nošenja kratkih hlača, uzimajući u obzir njihov trajni karakter i povremenu uočljivost trećim osobama. Pri odmjeravanju naknade sud je vodio računa i o smanjenju kupovne moći novca nakon izmjene Orijentacijskih kriterija 2020. godine. Inflacija nije primijenjena kao automatsko dodatno uvećanje određenim postotkom, nego kao okolnost važna za ostvarivanje stvarne satisfakcijske svrhe naknade u vrijeme odlučivanja.

31. Utemeljenjem na ovlaštenju iz odredbe članka 223. ZPP, a primjenom Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske Su 1331-VI/02 i 1372-11/02 od 29. studenog 2002., kao i Pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske Građanski odjel broj Su-IV-47/2020-5, koja izmjena Orijentacijskih kriterija se primjenjuje na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće) od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VS RH, od 15.lipnja 2020., prema shvaćanju ovog suda, tužitelju je na ime neimovinske štete valjalo utvrditi iznos od 15.000,00 eura. Ocjenjujući sve utvrđene okolnosti, sud smatra da pravična novčana naknada za povredu tužiteljeva prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi 15.000,00 eura. Niža naknada ne bi primjereno vrednovala težinu zadobivenih ozljeda, dva operacijska zahvata, bolničko liječenje, nošenje vanjskog fiksatora, hod uz pomoć štaka i fizikalnu rehabilitaciju, uz osam mjeseci aktivnog liječenja. Posebno su uvaženi intenzitet i trajanje fizičkih bolova i straha te trajne posljedice na lijevoj ruci i nozi, uz smanjenje životnih aktivnosti od 22 % i potrebu ulaganja pojačanih napora u svakodnevnim aktivnostima. S druge strane, viša naknada nije opravdana jer su zaostala ograničenja pokretljivosti blažeg stupnja, bez većih kontraktura, naruženost je lakšeg stupnja i povremeno vidljiva, a nije utvrđen razvoj psihijatrijskog poremećaja.

32. Dosuđivanjem preko dosuđenog iznosa bila bi narušena pravična ravnoteža između interesa stranaka, jer neimovinska dobra nemaju i ne mogu imati novčanu vrijednost pa naknada nikada ne može biti ekvivalent pretrpljenog gubitka, odnosno ne može biti poravnanje štete u doslovnom smislu, već ona samo predstavlja simboličnu pravičnu naknadu odnosno naknadu koju društvo kroz sud smatra primjerenom s obzirom na značenje povrijeđenog dobra, stupanj njegove povrede i okolnosti slučaja.

33. Nadalje, a u odnosu na imovinsku štetu koju potražuju tužitelji u ovom postupku sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem. U svom nalazu i mišljenju vještaci su je istaknuli da je tužitelju tuđa njega i pomoć bila potrebna u trajanju 112 sati. Dakle iz navedenog danog mišljenja sud je utvrdio obim potrebe tuđe njege i pomoći tužitelju

34. Odredbom članka 1095. stavka 1. ZOO propisano je tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

35. Naknada za tuđu pomoć je izvorno naknada troškova i novčani oblik imovinske štete, odnosno onaj iznos novčanih jedinica koji bi tužitelji platili trećoj osobi za pružanje usluge nemedicinske pomoći i njege, pri čemu treba navesti da tužitelji imaju pravo na ovaj vid naknade i kada joj se ista pruža besplatno od strane članova obitelji. U situaciji kada tužitelji nisu dokazali da su te troškove platili trećoj osobi, pripada im pravo na naknadu u visini neto zarade osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana bila sposobna pružiti takvu uslugu.

36. Svrha i cilj otklanjanja štete je da se oštećenikovo imovno stanje dovede u takvo stanje da mu u cijelosti bude naknađeno ono što on mora platiti za usluge nemedicinske tuđe pomoći koju mu pruža treća osoba. To, u pravilu, nije opća cijena rada nekvalificirane osobe, već cijena rada tko za takvom vrstom usluge oštećenik mora prosječno platiti u sredini u kojoj živi. U suprotnom bi oštećenik djelomično, a bez svoje krivnje, snosio dio troškova koje mora platiti štetnik ili osoba koja odgovara za štetnika.

37. Ovaj sud utvrđuje da je visina štete za tuđu pomoć i njegu odnosno cijenu jednog sata tuđe njege i pomoći nemedicinskog tipa 12,00 euro, te je na temelju tih podataka tužitelju dosudio naknadu u iznosu od 1.344,00 eura (što je uračunato zajedno s naknadom neimovinske štete). Sud je vrijednost sata potrebne tuđe pomoći i njege utvrdio prema cijenama u vrijeme presuđenja na 12,00 eura. Aktualni cjenik Doma za starije i nemoćne osobe Lovret iz Splita sud je prihvatio kao orijentir jer se odnosi na nemedicinsku pomoć u kući sadržajno usporedivu s pomoći koja je tužitelju bila potrebna. Raniji podatak o satnici od 5,32 eura ne odražava cijenu takve usluge u vrijeme odlučivanja. Okolnost da su pomoć pružali ukućani ne isključuje pravo na naknadu njezine objektivne vrijednosti.

38. Sud je tužitelju priznao naknadu troškova povezanih s liječenjem u iznosu od 300,00 eura. Iz medicinske dokumentacije i ostalih izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelj tijekom osmomjesečnog liječenja odlazio na brojne kontrolne preglede i fizikalnu terapiju, zbog čega su mu nastali potrebni troškovi prijevoza koji mu nisu naknađeni iz drugog izvora. Budući da se njihova točna visina ne može utvrditi bez nerazmjernih teškoća, sud ju je odmjerio prema slobodnoj ocjeni na temelju članka 223. ZPP-a, uzimajući u obzir trajanje liječenja, broj i mjesto pregleda i terapija te priložene dokaze. Ocijenjeno je da zatraženi iznos od 300,00 eura odgovara razumnim i potrebnim troškovima povezanima s liječenjem.

39. Tužitelj je tijekom postupka smanjio zahtjev za naknadu neimovinske štete s 56.000,00 eura na 30.000,00 eura, što po svojoj pravnoj naravi predstavlja djelomično povlačenje tužbe. Stoga je predmet odlučivanja ostao prvotno postavljeni zahtjev od 56.000,00 eura, a ne naknadno smanjeni zahtjev.

40. Tužitelju je dakle s osnove neimovinske štete valjalo priznati iznos od 15.000,00 eura dok je valjalo odbiti tužiteljev zahtjev za isplatu preko dosuđenog iznosa, dok je u odnosu na naknadu imovinske štete valjalo mu dosuditi iznos od 1.644,00 eura.

41. Na dosuđenu naknadu neimovinske štete sud je priznao zatezne kamate od podnošenja tužbe, kada je obveza pravične novčane naknade dospjela prema članku 1103. ZOO, a na naknadu za imovinsku štetu kamate su priznate od dana donošenja

prvostupanjske presude jer je njezina visina utvrđena prema cijenama u vrijeme presuđenja.

42. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom I i II izreke ove presude.

43. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na članku 154. stavku 2., članku 155. i članku 164. ZPP. Imajući na umu navedene zakonske odredbe, ovaj sud ocjenjuje da je tužitelj uspio s osnovom tužbenog zahtjeva sa 100%, a sa visinom istog 30%, što ukupno iznosi 130%, što kada se podijeli sa dva (pravni osnov i visina) 65%, dok je tuženik uspio u sporu s preostalih 35%. Kad se nakon toga oduzme postotak u kojem je uspio tužitelj 65%, od manjeg postotka 35% u kojem je uspio tuženik, dobije se 30%, što predstavlja uspjeh tužitelja u ovoj parnici.

44. Prilikom određivanja visine troškova uzeta je u obzir vrijednost predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu 56.000,00 eura te Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: Tarifa).

45. S obzirom na odredbe Tarife kao i postavljeni zahtjev za naknadu troškova, tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav odštetnog zahtjeva u iznosu od 500,00 eura
- sastav tužbe u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 5. studenoga 2024. u iznosu od 500,00 eura (Tbr 9/1 Tarife),
- sastav obrazloženog podneska od 15. travnja 2024. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),
- sastav obrazloženog podneska od 15. srpnja 2025. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 28. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- zastupanje na ročištu od 24. rujna 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife),
- sastav obrazloženog podneska od 5. veljače 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife),
- sastav obrazloženog podneska od 25. veljače 2026. u iznosu od 500,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife).

46. Dakle tužitelju je trebalo priznati troškove postupka po odvjetničkom zastupanju u iznosu od 4.500,00 eura, te je tom iznosu sukladno odredbi članka 46. tužitelju valjalo na taj iznos obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25% dakle ukupno 5.625,00 eura.

S obzirom na uspjeh tužitelja u parnici od 30% tužitelju dakle s osnova odvjetničkog zastupanja kao osnovano je valjalo priznati troškove postupka u iznosu od 1.687,50 eura.

47. Tužitelju je nadalje valjalo priznati troškove provedenog vještačenja u iznosu od 1.400,00 eura, kao i trošak sudske pristojbe presude u ukupnom iznosu od 300,00 eura, sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj

118/18., 51/23.) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.). Tužitelju nije priznat zatraženi iznos troška pristojbe na tužbu budući da isti nije plaćen kao ni trošak sastava podneska od 2. srpnja 2026. budući mu isti nije bio potreban za vođenje ove parnice.

48. Dakle tužitelju je valjalo priznati sveukupno troškove postupka u iznosu od 3.387,50 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja ove presude do isplate.

49. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III izreke ove presude.

U Splitu 29. listopada 2026.

SUTKINJA

Antonia Škaričić Majić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Općinskom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske.

DNA:
- tužiteljima po punomoćniku,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088f-65852**

Kontrolni broj: **07d61-0ea6c-d052c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.